

РЕШЕНИЕ № 71

гр.Перник, 30 юни 2010 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

Административен съд Перник, втори касационен състав, в публично заседание на девети юни две хиляди и десета година, в състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Стефан Станчев

ЧЛЕНОВЕ: Светлана Димитрова
Емилия Иванова

При участието на секретаря Т.М. и в присъствието на прокурора Стоилова, като разгледа докладваното от съдия Светлана Димитрова к.н.а.х.д. № 69 по описа на съда за 2010 г., за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.208 и сл.АПК, във връзка с чл.63 от ЗАНН.

С Решение № 69 от 21 април 2010 г. постановено по н.а.х.д. № 28/2010 г. Радомирският районен съд е отменил Наказателно постановление № 1393 от 28.12.2009 г., издадено от ВРИД Началника на РУМВР-Радомир, с което на В.Н.С., ЕГН:*****, на основание чл. 174,ал. 1 ,предл. 1 от ЗДвП за извършено нарушение на чл.5,ал.1,т.3,предл.1 от същия закон са наложени административни наказания глоба в размер на 300 лв. и лишаване от право да управлява МПС за срок от 6 месеца.

Недоволен от така постановеното решение началникът на РУМВР-Радомир е подал касационна жалба, с която моли съда да отмени решението на районния съд и вместо него постанови друго,с което да потвърди обжалваното наказателно постановление. В жалбата като касационни основания са посочени незаконосъобразност и неправилност на обжалваното решение.

Ответникът по касационната жалба В.Н.С. не взема участие в съдебното производство и не изразява становище по жалбата.

Окръжна Прокуратура - Перник чрез своя представител дава становище за основателност на жалбата.

В касационното производство страните не са представили нови писмени доказателства в подкрепа на твърденията си.

Административен съд Перник, след като взе предвид становищата на страните, наведените касационни основания и извърши цялостен преглед за законосъобразност на обжалваното решение по реда на чл.217 и следващите от АПК, намери следното:

Касационната жалба е процесуално допустима като подадена в срок от надлежна страна.Разгледана по същество същата е основателна.

Решаващите изводи на въззивния съд в отменителното му решение са три - наличието на разлика в стойностите на съдържанието на алкохол в кръвта на ответника, отчетена с техническо средство „Алкотест Дрегер" и чрез кръвна проба;местоработата на ответника в автоморга, където се борави с коресилин,боя и лак и има концентрация на летливи редуциращи вещества, които техническото средство не отличава и на последно място - в наказателното постановление не е отбелязан видът и регистрационният номер на управляваното от ответника МПС.

Тези решаващи изводи на съда са неправилни.

На първо място въззивната инстанция не е съобщила разпоредбата на чл. 189, ал. 2 от ЗДвП, съобразно която констатациите в акта за установяване на административното нарушение се считат за верни до доказване на противното.Събраните по делото доказателства по никакъв начин не оборват тези констатации.Вярно е, че съдържанието на алкохол в кръвта на ответника, измерено с техническото средство е 0,96 промила, а кръвната проба е дала резултат 0,92 промила, но тази разлика се дължи на разликата във времето между двете измервания-първата е направена в 3,45 ч.,а втората е по-късно, което обуславя разликата.Законът изисква наказателното постановление да отразява точно фактите,установени с АУАН.Както в акта, така и в наказателното постановление е отбелязано едно и също количество-измереното с техническото средство, тъй като АУАН е съставен непосредствено след констатиране на нарушението.От друга страна разликата в съдържанието на алкохол в кръвта установена от двете измервания е не само незначителна, но и правно ирелевантна, тъй като и двете стойности обуславят наличието на административно нарушение по чл.174,ал.1,предл.1 ЗДвП- управление на моторно превозно средство с концентрация на алкохол в кръвта над 0,5 на хиляда до 1,2 на хиляда включително.

На второ място въз основа на събраните гласни доказателства въззивният съд е приел, че ответникът работи в автоморга в с.Братановци, където борави с коресилин,бензин,бои и лакове, като първите две според заключението на

вещото лице д-р Чакъров представляват летливи редуциращи вещества.Обсъдена е също така и частта на експертизата, която дава заключение, че методът „Видмарк“, използван при определяне концентрацията на алкохол в кръвната проба, е неспецифичен метод и не отделя етиловият алкохол от другите летливи вещества.На базата на тези данни въззивният съд е направил извод, че наказателното постановление следва да бъде отменено, без да изложи конкретни мотиви кои от гореизброените факти оборват констатациите в АУАН или правят наказателното постановление незаконосъобразно.Съдът не е съобразил, че в тежест на въззивника е оборването на презумпцията на чл.189, ал.2 ЗДвП.От събраните доказателства не става ясно кога последно е бил на работа ответника по касационната жалба, както и дали концентрацията на летливи редуциращи вещества в местоработата му могат да повлияят върху съдържанието на алкохол, измерено чрез посочените два начина и в каква степен е възможно това.От друга страна по делото категорично е установено, че около полунощ-само 3ч. и 45 м. преди проверката, ответникът е изпил 300 г. ракия,което той сам признава, и че от него лъха чувствително на алкохол.Ако бе съобразил всички тези данни районният съд несъмнено би достигнал до други изводи, а именно че констатациите на АУАН не са оборени и административното нарушение управление на МПС след употреба на алкохол действително е извършено от ответника.

На трето място въззивният съд е приел, че липсата на марката и регистрационния номер на управлявания от ответника автомобил е съществено нарушение на административнопроизводствените правила при издаването на наказателното постановление, което обуславя неговата отмяна.Предвиденото в чл.174,ал.1 нарушение е за управление на моторно превозно средство, трамвай или самоходна машина с концентрация на алкохол в кръвта над 0,5 на хиляда до 1,2 на хиляда включително, установена с медицинско изследване и/или с техническо средство, определящо съдържанието на алкохол в кръвта чрез измерването му в издишвания въздух.От съществено значение е дали нарушителят управлява едно от гореизброените превозни средства с визираната концентрация на алкохол в кръвта, което по делото е установено по несъмнен начин.

Наказателното постановление е издадено в срок от надлежен орган при условията на чл. 53, ал. 2 от ЗАНН.

Тъй като не се констатираха допуснати процедурни нарушения, за касационният състав се налага убеждението, че отменителното решение на

районния съд е неправилно и следва да бъде отменено по реда на чл. 222, ал. 1 от АПК. Налице са достатъчно данни да бъде потвърдено издаденото от касатора наказателно постановление.

Предвид изложеното, Административен съд Перник, II -ри касационен състав
РЕШИ

ОТМЕНЯ решение № 69 от 21 април 2010 г. постановено по н.а.х.д. № 28/2010 г. на Радомирският районен съд, с което е отменено наказателно постановление № 1393 от 28.12.2009 г., издадено от ВРИД Началника на РУМВР-Радомир, като вместо него постановява:

ПОТВЪРЖДАВА наказателно постановление № 1393 от 28.12.2009 г., издадено от ВРИД Началника на РУМВР-Радомир, с което на В.Н.С., ЕГН:*****, на основание чл. 174, ал. 1, предл. 1 от ЗДвП за извършено нарушение на чл.5, ал.1, т.3, предл.1 от същия закон са наложени административни наказания глоба в размер на 300 лв. и лишаване от право да управлява МПС за срок от 6 месеца.

Решението е окончателно и не подлежи на обжалване или протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ: /п/

ЧЛЕНОВЕ: /п/